

Í kvöld kl. 22.20:

Hundamaðurin og bygðacowboyurin

Dan og Aubrey eru lastbílforarar. Hetta er serligt fólkaslag, sum hvørja viku koyrir á landsvegnum og sum í stórum tali eru at hitta á matstovum á rutuni.

Farmurin hjá Dan og Aubrey er hundaføði, og hóast handelsfeløg teirra kappast um marknaðin, so ber til hjá lastbil-

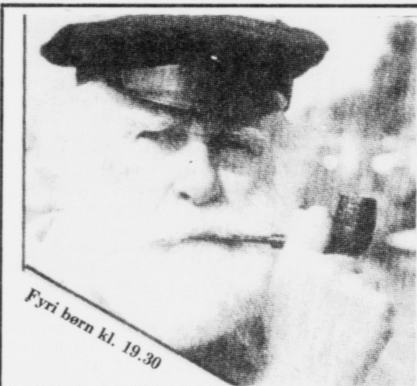
stjóranum, at knýta vinarbond.

Eins og allir aðrir menn, so hava hesir báðir sínar dreymar, eitt nú vil Aubrey gerast raskastur á koyribreytini. Dan ynskir sær at sleppa at koyra við vandamiklum farni, — helst kjarnorku burturkasti. Aubrey dæmar væl at lesa Shakespeare og at

hyggja eftir konufólki. Hann sigur Dan, hvussu hann skal fyrihalda sær,

tá hann gistir í býnum, langt heimanífrá. Hetta megnar Aubrey sjálvur til fulnar...

Eftir eitt ávíst tíðarskeið halda Dan og Aubrey, at vinarbond teirra eru so mikið fest, at teir kunnu verða saman eitt vikuskifti... og so skulu konur teirra eisini við!

Fyri børn kl. 19.30

Í innihaldi er filmurin um ein gamlan sjómann og fragtprám hansara «Dawn», sum í síni tíð sigldi á ánni Thames.

James, sum er 14 ára gamal og gamli sjómaðurin Bob eru fegnir um, at ein handilsmaður nú vil lata «Dawn» koma til

sín rætt aftur.

Handilsmaðurin hevur tó aðrar ætlanir við práminum.

Sjónvarpsfilmurin «Sjómaðurin» hevur fingið feroyskan tekst, eins og frásøguredd eisini er á feroyskum. Jógvan Asbjørn Skaale, er frásøgumaður.

Í kvöld kl. 21.15:

Jammersminde

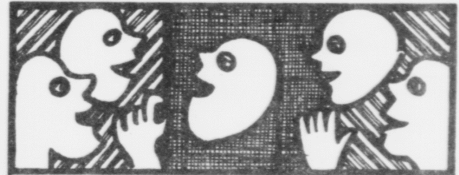
Annar partur í sendirøðini um Eleonoru Christinu og Jammersminde, sum danska sjónvarpið tók upp í 1956, er leikurinn í innihaldi um tvey 22 árin í fangatippi. Eleonora Christina sat í Blåtorn øll hesi árin, og var hetta tíðarskeiðið ein ræðulig

roynd fyri Eleonoru Christinu. Samstundis var hetta eitt tíðarskeið, sum visir, hvussu spilta kongadóttirin gerst ein hábærslig kvinna, sum tekur imóti avbjóðingini, uttan at missa seg sjálva burtur.

sjónvarp

Týsdagin 18. september

- 19.30 Sjómaðurin
- 20.00 Dagur og vika
- 20.30 SV-aktuel
- 21.15 Jammersminde 2 (2)
- 22.20 Hundamaðurin og bygðacowboyarin — en.SV-leikur
- 23.15 Liðugt

Um tað er nakar á Føroya landi, sum ikki veit hvussu ein frumskógur sær út, so er tað ikki sjónvarpið sum hevur skyldina!

Stórsti parturin av sendingunum friggjakvöldið var úr slíkum kringumstøðum, — tó at innihaldið var ymskt. Kendi danski filmmaðurin Jens Ravn hevði verið í Bangladesh og avmyndað har, sum undir øllum vakurleikanum fjaldi fátaekradømi og neyð.

Hóast vit finga innlit í neyðina, sum hesi menniskju liva í, so var filmmaðurin tó meira hugtakin av náttúruni. Ti gav heildið kanska hyggjarunum varhugan av, at hóast alt var neyð og fátaekradømi, so var umhervringin áhugavert.

Hugsjónarrákið í USA var, sum ikki eina ferð, skeiv skráseting í Sosialinum, men tað kunnu vit tverri einki gera við. Av og á hendur, at vit taka feil, onkuntíð er tað skeiv upplýsing í skránni hjá Sjónvarpinum, men kortini er tað ein leiðilig støða, sum vit mugu fáa skil á.

Viðvíkjandi somu sending, so fevnir hon so víða, at tað kann vera torført at fylgja við hjá einstaklinginum. Øðrvisi er sjálvsagt hjá danska sjónvarpsmanninum, sum hevur havt longri tíð at seta seg inn í hesar spurningar. Sum heild var henda sendingin ov umfevnandi og kom ikki hyggjarunum til góðar.

Filmin um junglubókina timdi eg als ikki at hyggja at, ti tá var tíðin frammanfyri skermin vorðin ov leiðilig. Filmurin um hestatjóvarnar var barnafilmur, sum tó eisini tilkomin fólk kundu hyggja at. Filmurin var ov langdrigin og

misti spenningin av og á, so sum tú ikki ventar, at slíkur filmur ger. Høvuðsleikararnir — foreldur og børn, finga tó loyvi at verða búgvandi á bøndagarðinum, so hetta var happy end.

Svenski sjónvarpsfilmurin um svikararnar var góður, — ikki minst ti hann í innihaldi er um okkara verð. Skemtiligir og byttisligir vóru svikararnir avmyndaðir, so sum svíar eru so døgnaðir til á filmi. Spennandi verður at siggja, hvussu næsti partur verður og hvussu alt spælir av.

Sjónvarpsleikurinn «Jammersminde», sum danska sjónvarpið tók upp fyri 28 árum síðani, hevur dygdir og veikleikar, sum er grundað á, at sjónvarpið var so nýtt tá, og ti leikararnir ikki eru vanir við at standa frammanfyri upptøktólid. M. a. vóru nakrir sum nýttu palltónalagið og røddstyrkina haðani. Annars er Bodil Ipsen, — kenda danska sjónleikar-kvinnan her í einum av bestu leikportum sínum. Hóast ein kann halda, at hon er ov gomul til leikpartin, so framførir hon so avbera væl, at tað ikki bil-

ar. Bodil Ipsen var høvuðsleikkvinna á danska tjóðleikhúspallinum í síni tíð. Hon var sera nærlegd og hevði hartil stórar leiklistagávur. Hon eins og nógvrar av hinum leikarunum í «Jammersminde» eru farnir úr hesi verð.

Sjónvarpið hevur tó tann fyrirmin, at slíkar framførslur sum henda, hóast hon tekniskt ikki er so frumrskarandi, verða varðveittar fyri eftirtíðina. Annar partur kemur týskvöldið.

Dagny Joensen